

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Jann Sjurson (KRF):

Jeg vil godt takke statsministeren og udenrigsministeren for besvarelsen af disse forespørgselsdebatter, for det er jo ret beset to debatter, vi har gang i nu.

Den ene retter sig tidsmæssigt bagud og vedrører det spanske EU-formandskabs program. Den skal jeg ikke opholde mig så meget ved, men dog sige, at der i hvert fald er to ting, der springer i øjnene, når man skal se på, hvad der er sket under det spanske EU-formandskab.

Det er for det første, at formandskabet selv i forlængelse af det, der skete før jul, har sat bekæmpelse af terrorisme højt op på dagsordenen i Spaniens formandskabsperiode. Det er naturligt nok, og det har så også ført til fremskridt på det område.

Derudover kan man sige, at der er et andet punkt, som er kommet højt op på dagsordenen under det spanske EU-formandskab, og det er hele mellemøstenkonflikten. Det kan man beklage i den forstand, at det jo ikke er på baggrund af, at der er glædeligt nyt at meddele fra selve mellemøstenområdet.

Jeg nævner de her to sager, fordi de jo også, uanset hvad det danske EU-formandskab måtte ønske at sætte på dagsordenen, rent faktisk meget vel kan komme til at præge det, der måtte ske under det danske EU-formandskab. Det gælder da i særdeleshed – tror jeg – spørgsmålet om, hvordan vi sikrer fred i Mellemøsten, og hvad der kan være med til at bidrage til det.

Hvad angår det sidste, synes jeg, at regeringen med den mellemøstenpolitik, den har lagt for dagen, bringer sig i en god position i forhold til at kunne varetage de opgaver, som den skal som EU-formandskabsland. Regeringen har lige siden sin tiltrædelse fulgt den såkaldte tobenede mellemøstenpolitik, hvor man ønsker at lægge pres på begge parter, både palæstinenserne og israelerne, med henblik på at få bragt disse til forhandlingsbordet, så man kan tilvejebringe en løsning, der både sikrer Israels ret til at eksistere med sikre grænser og sikrer, at der bliver tilvejebragt en ny palæstinensisk stat, der gør, at vi kan få en ende på den tragedie, som vi oplever også i disse dage i Mellemøsten.

Når det gælder det danske EU-formandskab mere specifikt, er det klart, at der er et tema, som

må være det helt overskyggende, og det er udvidelsen.

Forhandlingerne med ansøgerlandene skrider efter vores opfattelse frem. Der er allerede lukket mange kapitler i forhandlingerne, og det ser faktisk positivt ud. Men der er selvfølgelig langt igen, før vi kan nå målet om at slutte ringen fra Københavntopmødet i 1993 og til det topmøde, der skal være i år: Landbrugskapitlet, overgangsordning osv. skal forhandles færdigt.

Vi skal også have løst spørgsmålet vedrørende Cyperns optagelse, og endelig er der jo også den irske folkeafstemning om Nicetraktaten, som kan være en af de sten på vejen, der gør, at det hele alligevel ikke lykkes.

Men det skal det, og det ligger godt til efter Kristeligt Folkepartis opfattelse, og derfor må det være det danske EU-formandskabs fornemteste opgave at være med til at sikre, at de andre og sidste problemer ryddes af vejen.

Kl. 17.25

Vi vil også fra Kristeligt Folkepartis side tillægge det stor betydning, at det danske EU-formandskab lægger et stort engagement i forberedelsen af Johannesburgtopmødet og får bragt den globale aftale, Global Deal, i en sådan form, at man kan sige, at Johannesburg virkelig førte det videre – ikke bare i forhold til at sikre en bæredygtig udvikling, men også i forhold til at udligne kløften mellem rige og fattige lande i den verden.

Her er der brug for ekstraordinære initiativer. Selv om der er lyspunkter i forhold til det, der blev EU's position under Monterreymødet om Finance for Development, og selv om amerikanerne også bevægede sig til sidst, er det stadig væk langt fra nok til, at man når op på de minimumsmål, som FN satte sig i sin tid.

Derfor er der brug for, at det danske EU-formandskab gør sig hårde bestræbelser for ikke bare at vinde forståelse for Danmarks position i forhold til tanken om en Global Deal, men også i forhold til at få skabt alliancer med andre lande, ikke mindst i Afrika, og i den sammenhæng vil ikke mindst Sydafrika kunne spille en central rolle for Danmark.

Vi er fra Kristeligt Folkepartis side også enige med regeringen i, at formandskabet ikke bare af hensyn til Danmark, men også af hensyn til at få et mere fungerende indre marked, hvor alle lande har været med til at sætte det på skinner ved gennemførelse af de indre marked-direktiver, der allerede er vedtaget, bruger formandskabsperioden til at sætte fart på også den del.